

Amendose publicadas las conclusiones impresas en la oficina de Cayetano Garcia de Honorato, q se defendieron en el General de Historia de esta Universidad en el año q se jun con nombre de ella poro al Colegio de la Compañia de Jesus, y sustento uno de sus Colegiales, q se subiendo por su turno el Sr. Fr. Mathias de San del sagrado del de S. Augustin Catedratico de sagrada escritura, ~~repro~~ reprehendi mos, q en la VI avercion, q consta en las q presentamos con este Reverente memorial, aca con mucho artificio quetas muchas cosas de premias de nuestra escuela Dominica, gravemente calumnias, i injurias, como a S. Thomas: desonantes de lo dispuesto en letras Apostolicas, promocias de las calumnias de los novadores de la Francia contra la Constitucion Unigenitus, y adomas de la S. Doctrina S. Augustin y S. Thomas, y vorarias de contenciones y lides en las disputas, q se hacen en voz en q se mas facil se provoca la ira con el calor de la disputa, como previene N. S. P. Clem XII en su nouissimo Breue Apostolica providencia. Y por q alluden mucho a lo q fue un libro impreso en Madrid en la oficina de Antonio Martin en el año pasado de 1733, con nombre de author el Sr. Don Martin Ortiz profesor de sagrada Historia, i unougenito de Cadereus Historicus, con licencia del Rey N. S. del ordena ro, y aprobacion hecha de su comision, delatamos tambien a vues tro sagrado Tribunal dicho libro, expuestas q por la parte, q al goberno de la ley parte, explicando la Constitucion de N. S. P. Clemente XII qempere Romanus Infelix, reuocada de la Constitucion Preteritus, de la Santidad de Benedicto XIII en el notable seruo, dice q se puede creer, q por ella esta reuocado el Breue Demurias preces, del mismo Benedicto XIII, y conclue q esto es claramente constante: por q esto lo reprehendemos expresamente expuesto a las letras Apostolicas: y q formenta calumnias de los here jes, y expuestas contra la silla Apostolica y Romano Pontifice, y equi mente de los novadores de Francia contra la Constitucion Unigenitus. Y por q dicha sexta avercion esta puesta con tal artificio, q no

20
 1735,

Nota
 tener libe
 4, y 259.

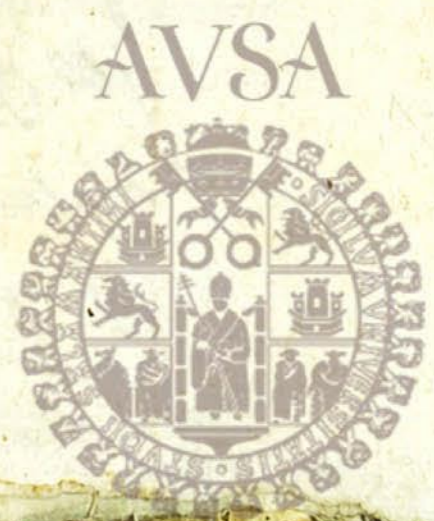
1.º. 2.º. 3.º. 4.º. 5.º. 6.º. 7.º. 8.º. 9.º. 10.º. 11.º. 12.º. 13.º. 14.º. 15.º. 16.º. 17.º. 18.º. 19.º. 20.º. 21.º. 22.º. 23.º. 24.º. 25.º. 26.º. 27.º. 28.º. 29.º. 30.º. 31.º. 32.º. 33.º. 34.º. 35.º. 36.º. 37.º. 38.º. 39.º. 40.º. 41.º. 42.º. 43.º. 44.º. 45.º. 46.º. 47.º. 48.º. 49.º. 50.º. 51.º. 52.º. 53.º. 54.º. 55.º. 56.º. 57.º. 58.º. 59.º. 60.º. 61.º. 62.º. 63.º. 64.º. 65.º. 66.º. 67.º. 68.º. 69.º. 70.º. 71.º. 72.º. 73.º. 74.º. 75.º. 76.º. 77.º. 78.º. 79.º. 80.º. 81.º. 82.º. 83.º. 84.º. 85.º. 86.º. 87.º. 88.º. 89.º. 90.º. 91.º. 92.º. 93.º. 94.º. 95.º. 96.º. 97.º. 98.º. 99.º. 100.º.

apareció inmediatamente todas aquellas cosas, & hecha una
 reflexión hemos advertido dignas de presentarse á vuestro
 Tribunal, despues de comparadas con letras Españolas,
 otros monumentos graves Históricos, & finalmente el
 mento, & con buena fe hemos juzgado grave para
 darlas: Esto se hace mas commodam^{te} en latín, en
 lenguaje era así la asercion, como el libro intitulado
 dices: y pedía mas difusión con este y las
 impresas presentamos humildem^{te} el adjunto
 o libello humilde latino, sujetandole como ^{debemos} ~~debe~~
~~ser~~ ala censura de C. 155me, de una jurisdicción
 uidencia esperamos el mas eficaz remedio. ~~Por~~
 mamus en este conu^{to} y estudio de la Cruz de Salam^{ta}

Senor.

Mas de reguero y vendido capellanes de
 El libello excepto res.

Primo propter dei communitatem Merito nec iure sum fuisse, hoc archiepiscopus dum in 6 articulis ad
 sententiam suble nonusque. Si quidem per Bracc Regule prudentis, idque laudat hanc facultatem defendit
 sententiam quas habemus documentum. Inter sententias, quae suble dicitur sententiam seu defendit in hoc punto
 et ex predeterminatione fuisse Deum predeterminatione fuisse adhaerere videretur creatura. Nihil est libertatem, et reddi
 fuerat.
 Sed Ma ut. Nihil est propinare et defendere propriam sententiam libere, etiam per hanc, eadem quoque
 de est cum declaratione, et per talem laudem nullam praei generalis, et prudentiam, et aliud exprime magis
 sententiam, ab eo magis ab eadem laudat per libere. Nihil est, non autem per libere.
 laudat) aliud impugnavit sententiam, maxime et ita ducitur ut primum prope
 a 2° manifeste constat ex deus eos eadem.

Dati publico typis Eugenij Savicæ Honoris Heribus de more propugnandi pro Regis collegio Societatis Iesu in gymnasio Hertzogus nunc in universitate salmantina, quæ simul præsentamus, deprehendimus in sexta assertionè flava, quæ, ut par est, vestro iudicio, hoc est eulæ, cuius nomîne et auctoritatè curam sanæ doctrinæ geritis, deferimus, debito obsequio expectantes super huius censuram, et vobis subijcentes quædam super huius proponimus sine censura.

4. illa vox: Dominicana schola, non sine magno studio videtur assumpta, ut nostra celeberrimè schola, cuius parva pars Dominica nunc sumus, integratè ex utroque generibus cleri secularis et Regularis, ab iudicio augustum, univèrsale, et honorificentissimum nomen Schola Thomistica, quo etiam ante natam Societatem Iesu tot seculi gloria fuit et gaudet à me Angelus Draufore D. Thomæ Aquinate. Data propterea hac voce vram conuincitorem assertionum, hinc conijcere licet: quia cum socius istius huius assertionis sit, nostra schola adijcere hunc s. Ordinem in sententiâ de efficacia gratiæ, quæ huius temporibus tenera est et caventer nostra schola, visum fuit illi, nec nomen schola Thomistica nobis relinquere: cum in ipso decreto Regis, institutione Societatis Iesu impetrato pro alternatiua in cathedra, gerere possent, sigilla sibi numerum assignari schola Thomistica, ut distincta a semitica, moliniana, et vocatur in Galliâ à P. Molina primo tunc mediè divulgare, vel suaviana à celeberrimo Ordine P. Suarez, et voca tur alibi: in qua partitione in tribus præcipuis Universitatibus Hispaniæ nihil nobis contigit Dominicanas. Nec ipse sacri Ordo a S. Sa. vicaribus multis in diplomatis Ecclesiæ Dominicanus dicitur, sed Ordo Prædicatorum; quo nomine illum insignivit Innocentius III in literis datis ad S. Patriarcham: Sed licet fastidiamus auctores, in quibus data etiam opera fere semper nominantur Dominicani: hanc vocem gloriè deumimus, quia significat seculare institutum nostrum: agnitionem tamen scholæ proinus rejicimus, nec sine stomacho audimus, tamq̃ depressivum gloriæ nostræ scholæ ~~ad nostram scholam non constata~~.

II illa phrasî: Credunt ipsi, esse germanam genuinam Angelici Ordinis mentem. Sed vero non: e contra putamus: Quam non sine magna reflectione conuincitorem esse putamus: et ut inuincetur, non sine solè

trua
m
pme,
dih
laude
r, ille
bet
num
em
em

de fundamentis rationis ex sola applicatione voluntatis credere deinde
Magistri Boni, quem non inculcant primum in ventura
physica et determinacionis, ob affectionem, qua exa hanc rationem
quia facta est communis ordinis ratio, affuimus: se vero
oponatur quidem sed cum fundera rationis. Hoc enim pro
significat illa vox putamus, sicut ille vox credent, In qua
primis aliquo deducere videtur affu: deinde, si res serio inspecta
eo, qui non sit praesumptus iudicio, et attendat ad libris, qui prodeunt
oportam controversiam, in quibus grande nulla est presumptio
animi et affectu ad alteram partem, in ipsa effusa doctore societatis
hominis testes inveniunt: referentes ad tam indubitatum pro
physica promotionis. Sat fuerit legere libellum studiorum a
Patribus laudata sacra societatis de mandato Patris Generalis
Rome in quibusdam et in Provincia missum anno 1586: in quo (capitulum 1. et 2. et
libro, in quibus de licentia sacra congregatio 1. officij Romae edito anno 1602, et
XII de iure, cum in quibus: Quibusdam in interpres De divina doctrina
sacra creata, domo 1. de iure 1. questio 1. art 1, ubi dicitur se propria manu explorari
ex articulo in nostro conventu Tolosano) postquam 5 Regula praescribitur
doctrina de Roma in Theologia: ex ipsi pauca, inter cetera, locatur VI: Secum
causas esse proprie et unice instrumenta Dei: et cum operantur,
in illas primum influere, aut eas mouere. Sit ita quod huius libri non
formatus communi societatis calculo, et quod reformatus sit per illum,
rejunctus studiis societatis, ille vero tantum editus fuerit ad exploranda
vota unitorum. At quis credat illis doctrinam veram, vel non
mentem? Et in puncto adeo graui: vel patrocinium sancti Doctoris
ultra recessisse in sententiam, quam nisi permiserunt? Ita ergo prode
quia praetermissio loco ex q. 3 De potentia art 7 (in quo ipse dicitur in
sua et lib 1. De potentia ultra factus 1. Post pro tali agere itare sententiam,
corripuit in summa et in opere contra sentes, tandem lib 5 corripuit
in hoc loco ad suam sententiam trahere) praetermissio in hoc loco, ex
praesumptionem physicam statuit. 1. q. 9. art 3 ad 5: questio 83 art 1: q.
art 4, et 5: et in 1. 2 q. 6 art 1: questio 9 art 4 et 6: et speciatim quod
art 4; respondens unius argumenti, quibus impugnatur ex libertate
ne: et 3 q. 88 in fine, deo cap 80, et in fine cap 90: ut multum
loca ex sententia, uti concordantia, dum agit de scientia Dei, De
providentia, et praedestinatione, ac necessitate gratis. Loca autem ipsa
satis, in quibus ex professo agit de deo communi temporali deo cum creaturis etiam lib
ueni eas ad earum operationes liberari (ex quibus venanda est genuina mensura
non praesume medio discursum art 1. quod, in quibusdam ex fragmentis)

de fundamentis rationis ex sola applicatione voluntatis credere deinde
Magistri Boni, quem non inculcant primum in ventura
physica et determinacionis, ob affectionem, qua exa hanc rationem
quia facta est communis ordinis ratio, affuimus: se vero
oponatur quidem sed cum fundera rationis. Hoc enim pro
significat illa vox putamus, sicut ille vox credent, In qua
primis aliquo deducere videtur affu: deinde, si res serio inspecta
eo, qui non sit praesumptus iudicio, et attendat ad libris, qui prodeunt
oportam controversiam, in quibus grande nulla est presumptio
animi et affectu ad alteram partem, in ipsa effusa doctore societatis
hominis testes inveniunt: referentes ad tam indubitatum pro
physica promotionis. Sat fuerit legere libellum studiorum a
Patribus laudata sacra societatis de mandato Patris Generalis
Rome in quibusdam et in Provincia missum anno 1586: in quo (capitulum 1. et 2. et
libro, in quibus de licentia sacra congregatio 1. officij Romae edito anno 1602, et
XII de iure, cum in quibus: Quibusdam in interpres De divina doctrina
sacra creata, domo 1. de iure 1. questio 1. art 1, ubi dicitur se propria manu explorari
ex articulo in nostro conventu Tolosano) postquam 5 Regula praescribitur
doctrina de Roma in Theologia: ex ipsi pauca, inter cetera, locatur VI: Secum
causas esse proprie et unice instrumenta Dei: et cum operantur,
in illas primum influere, aut eas mouere. Sit ita quod huius libri non
formatus communi societatis calculo, et quod reformatus sit per illum,
rejunctus studiis societatis, ille vero tantum editus fuerit ad exploranda
vota unitorum. At quis credat illis doctrinam veram, vel non
mentem? Et in puncto adeo graui: vel patrocinium sancti Doctoris
ultra recessisse in sententiam, quam nisi permiserunt? Ita ergo prode
quia praetermissio loco ex q. 3 De potentia art 7 (in quo ipse dicitur in
sua et lib 1. De potentia ultra factus 1. Post pro tali agere itare sententiam,
corripuit in summa et in opere contra sentes, tandem lib 5 corripuit
in hoc loco ad suam sententiam trahere) praetermissio in hoc loco, ex
praesumptionem physicam statuit. 1. q. 9. art 3 ad 5: questio 83 art 1: q.
art 4, et 5: et in 1. 2 q. 6 art 1: questio 9 art 4 et 6: et speciatim quod
art 4; respondens unius argumenti, quibus impugnatur ex libertate
ne: et 3 q. 88 in fine, deo cap 80, et in fine cap 90: ut multum
loca ex sententia, uti concordantia, dum agit de scientia Dei, De
providentia, et praedestinatione, ac necessitate gratis. Loca autem ipsa
satis, in quibus ex professo agit de deo communi temporali deo cum creaturis etiam lib
ueni eas ad earum operationes liberari (ex quibus venanda est genuina mensura
non praesume medio discursum art 1. quod, in quibusdam ex fragmentis)

et 2. art
2 ad 2

in Breui
audendo
et prae
q. q. colu
ad sum
re
quod
quod
quod
quod

austris, intelligendo fere omnia verba, ex quibus potest haberi intantum
I. Doctorum ita expressa sunt pro promotione gratiae, ut quia illa ratio
attenditur, in sensu congruo huius assertionis, foris non potest credere,
q. necesse est sententia sit pro sententia scholae Thomisticae, quia hoc videt:
et q. videtur non videtur in sententiis 2. 2. q. 1. art. 2. et 5. V. S. Benedic

III. Quam dicitur Putamus, talem praedeterminacionem physicam iuxta D.
Thomam esse contrariam libertati; exigitur nostra schola, et eius contraveni
tiam sententia de gratia ab inuisuo efficaci (quae in eadem assertionione V. S. quibus
eadem, ut re vera et cum praedeterminacione gratiae) Angelus Doctor, non cum
methodo disputatoria, sed prout asseritur per propositionem categoricam.
At vero hoc est contra constitutiones et literas Synodales: in quibus circa
efficaciam gratiae sententia scholae Thomisticae satis expresse et manifeste
ponitur ut eadem cum sententiis 2. 2. q. 1. art. 2. et 5. V. S. Benedic
V. S. Augustini, cuius in Theologia vestigia praeiit, ut dicitur in Bulla canonica
Nominis.

Constat hoc 1. ex decretali Laetialis officii, anno 1720 expedita a N. Cle
mente XI contra resurgentes constitutioni Vigenitibus. Nam cum ibi inter alias
calumnias a recedentibus intentatas laudate constitutioni, S. Praeterea,
revelaret, q. ut permissa causa splendide patrocinium conferrent, late
rabant, per illam constitutionem etiam censuras aeternam esse senten
tiam in scholis a Doctoribus catholici tam quidem defensam: et
talem calumniam elucet: meminisse (inquit) debuerunt, quod eam
Primum suum semper esse duxerunt, ut ab Synodali sede decerneretur.

Quoniam autem non intelligat per Primum scholae Thomi
sticam, quam proculdubio novatres in sua calumnia obijciunt, continuo
ostendit, producto testimonio 2. 2. q. 1. art. 2. et 3. ubi haec sunt verba
papa contra Delapanam, ubi dicitur illis libris ad Romanum Pontificem diri
git, non ut ex illis discat, sed ut illi pro sua suprema auctoritate corrigat, ac
commendet: et testimonio 2. 2. q. 1. art. 2. et 3. ubi haec sunt verba
patris illum, qui sententia Romani Pontificis divinis questionem circa res
fidei, non acquiescit. Eleganti ergo illo modo, quo usus est in illa decretali
causam horum N. Doctorum eandem iudicavit circa efficaciam gratiae
cum causa scholae Thomisticae. Immo hae ratione, cum in primis nova
fores calumniae ventur per constitutionem Vigenitibus damnatae esse
sententias N. Doctorum Augustini et Thomae, suppletum non meminit
huius calumniae, iudicium profecto satis ductam in expressione calum
niae servata ex auctoritate scholae Thomisticae. Igitur apud sedem Synodalem

2. ex Breui Decretali prae N. Benedic XIII anno 1729, nequa
quam expressis asserit, q. schola nostra Thomistica commendabili in
Deo gloriatur, se haurire suas sententias de gratia de se et ab integre
te officio ex N. S. Augustini et Thomae: verum ex hoc constat in Breui, ubi

cum in proemio referat doctorem nostrum, dum videbamus, erroribus a
recond Clem Papa XI :: i valuerimus, et regentissimo iudicio veritas
nati q Augustinianam, et Augustina doctrina nomen ostendi, vnde
occurrere nonnullis Augustina doctrina, ac veris experimentatione
fratere, quod ipsa veritatem sententiarum capta eius veritatem
censuris, nisi q iusta esse calumniantur: ne quibus et quibus
proprietate doctrina Augustinianam et Augustina cum doctrina scholastica
vid. Et ne debeat, hanc enumerationem potius esse relative ad mentem Augusti
valis ord Prædii, qui querelam suam effunderat in unum sanctissimum: ab
sequente, in quibus sanctissimus tam ex propria mente loquens, dum subdit
quidem animorum vestrorum affectionem laudat damus, quia nimirum
non Thomæ discipulis maxime probantur: ergo commendat proprietatem
et iterum hanc confirmat q. II. Clemens XI, et videmus, docuit, nempe
eius causa efficiat gratia, Thomam 7 suo sanctissimo Præcepto Augustina
usum ac doctrinam nostram scholasticam esse, non q. per manum eius discipulis. Sed
dum subdit. Ceterum non adeo vobis erat, aut dolendum, aut mirandum
cum ipsi divinatorum librorum oracula: vii afferatur, hanc eadem
hominis perniciosa que tuenda Augustinam doctrinam abentare non
vit. Illud potius mirandum q. tam proprio studio consilio in
locus adesse potuerit, ubi tamē Thomæ exploratissimi sententia damnata
desertissime confutatur Ex quibus, sic: magno ipsius animo contenti
Potest filij calumnias intentiones sententia vestris de gratia pro
ferre et ab miramento efficiat etc. Vbi ex eo q. explorata sententia Thomæ
hanc sit, infert non debere contemnere quamcumq. calumniam intentionem
sententia nostra de gratia ab miramento efficiat, seu gratia pro
que concessio legitima non esset, si alia a nostra esset in hac parte
etc. Deniq. q. potest docuit, q. ipsi calumniatores, nisi doctum loqui
satis periclitant, St. Augustini et Thomæ inconvulsa, ditissima q. doctrina
tu potius antedicta constitutionis esse perstrata, prohibet q. hanc
struere, et disputationes serere: Pergit (inquit) Ordinari vestri opera
10 p. de decurrere etc. Quod mandatum Ordinari superius communi
non mirum fore, sed mihi ex ille Clave mentis, qua ex Augustinianis
visus, Augustinus predicatio hanc efficiat (ut ex parte dicit, quoniam ad hoc legem
vel aliqua formula) deserviret, et viduaret, nos in hac causa etc.
habere Ordinem.

Quod ratio valde confirmatur ex Augustina constitutione N. D. N. Cl.
XII felicitate regnantis, quae incipit: Verbo Dei 28 Augusti 1733: ubi pro
prestantiam doctrina Thomæ extollit, ad amplificandum (inquit) sub tam
magistro potest, inconvulsa q. doctrina studium vobis iubent, de
famula tui per tractatores discipulos adducto motu proprio etc. in quibus

Handwritten marginal notes in the left margin, including the number '1733' and other illegible text.

275

fratrum
Seminarij, Indij, et Collegij Oratorum Prædicatorum: coruendi, extendi, et pro
ferri volumus, ac decernimus pro externis quibuscumque secularibus, in eisdem semina
rij theologia facultate duo biennio absolutam operam dantibus, omnes et
singula huiusmodi privilegia: ut post prædictum dilecti præbationis examen
laureæ Doctoratus, seu Magistratus, præsentatas licentia, baccalaureatus atq[ue]
alijs gradus concessi in sacra theologia libere et legitime conferantur. Et Qualiter
autem motuum huiusmodi ampliorum privilegij, nempe amplificationis doctoratûs etc.
subiicit, si in puncto theologia ab eo gratia, certum non est, q[ue] doctrina scholæ Ho
misticæ eadem est cum doctrina Thomæ?

quod
quod
quod ha

Sed adhuc efficacius argumentum sumitur ex Breui eisdem H. O. N. Cle
mendi XII, q[ue] impetit huiusmodi providentia. 2. octobris eiusdem anni 1733:
In quo dicitur: 1.º sub canonici penis mandatur (inquit) ne diuina
res aut docentes, nec in scholis, nec in concionibus, nec scriptis editis, nec aliter
propositiones defendant, aut enuntient, quæ ante dictas novatorum calumnia
tas formare, ac promovere possint. 2.º circa laudes Thomisticæ scholæ dela
tas, per iras et gradationum liberas: quas (inquit) iterato nostro iudicio con
firmamus et confirmamus. 3.º mentem (inquit) Jamon (inquit)
eorumdem Prædecessorum nostrorum compertam habentes (utique circa lau
des scholæ Thomisticæ) volumus: (scilicet) quidquam esse detractionis
catholicæ scholæ diuina ab eadem in explicanda diuina gratiæ efficaci
sententibus. Nam circa primum: quodam sunt antedictæ novatorum calum
nia, patefit ex his quæ H. prædicat: dum inquit. Plerisque etiam necesse
intolerabili persistencia contendere, censuræ laudatæ constitutionis (Unigeni
tus) doctrinam S. Augustini et Thomæ de diuina gratiæ efficaciâ esse per
nitentiam: ubi impliatim et expresse non nominat scholam Thomisticam,
nec cui sententiam de efficaciâ gratiæ; cum tamen ut videmus ex decretali
Pastoralis officij S. Clementis XI, hanc scholam expresse diabant novatores
ad struendam calumniam: ergo q[ue] per doctrinam S. Augustini et Thomæ intel
lexit huius doctrinam scholæ Thomisticæ de efficaciâ gratiæ: q[ue] confirmatur non
ex laudibus quas comprobat, quæ non sunt aliæ nisi delata a Prædecessor
ibus in laudatæ decretali Pastoralis officij, et laudatæ Breuii Demulsi præces;
Hæc roboratur ex 3.º dum proponitur aliæ scholæ aliter sententibus de efua
ciâ gratiæ, ac sentit scholæ Thomisticæ laudatæ circa illas sententias, eo
q[ue] illas hauerit ex H. O. S. Augustini et Thomæ.

Confirmantur tunc satis efficaciter ex decreto S. officij Inquisitionis
Hispaniæ à DD. Inquisitoribus Casaraugustanis promulgatæ 25 Martij
1725 oratione Herculæ, quæ Casaraugustæ promulgata sunt in quibus
collegio Populorum 8 Martij 1723. Nam cum in 4.º conclusione, est omnia
3.º De gratiæ efficaciâ, cuius modum: Cum Concilium Senonense, promeretur sequens
aucto: Cum Concilium Senonense contra Lutherum; et prædictum contra
eundem, et Calvinum gratiam auxiliantem (non aliam quam ab antiquis

firmissime, q[ue] ista ecclesia catholica habet in suis dogmatibus pro ordine Deum
 et sola fide docet iuxta mentem genuinam Dei expressam in ~~scriptis~~ scriptis
 ut: quod ex vi forme (ut loquitur schola) eadem questio est, ac illa quam in
 presentiarum versamus: quendam schola civica gratuita ab ~~adversario~~ efficacia
~~ten~~ Allegit mentem genuinam Anglii præceptoris: licet ex parte materiae,
 et personarum magna sit distantia. Utitur porro nos pro nostra schola
 utroq[ue] argumento: et dicitur q[uo]d est verus Doctor nostra schola, quod inter
 eos florentes in ecclesia Dei, non sine causa sola obtinuit nomen Honoris
 sed: ut cum Doctores mentis mediæ, se Honorata dicit velint, quatenus ta-
 men reverentia alicui, ubi ad Honoratam conveniatur, nullus laudatorum
 Doctorum vel auctorum dignulorum, vel ~~gymnasium~~ gymnasium universitatis in quo
 sua doctrina dicitur, vel ad suam domum audeat ostendere = Primo etiam
 argumento: P[er] successionem Doctorum ab ipso Anglico ordine usq[ue] ad gradum
 Tempus: q[uo]d magis amplius pro eadem questione Ferdinandus in celeberrimo
 suo opere de præscriptionibus, quo omni duo sanctos Doctores catholici viciniam
 pharunt contra ~~sanctos~~ deviantes a ordine S. Romane ecclesie, et tamen
 audentes, se pro suis auctoribus habere Deum Doctorem. Contra quos do-
 cet, magis ex argumentis aliunde petiti esse credendum, quam ex ipsis
 scripturis disputandum circa id, de quo adversarij proserant. Nam scripturas
 (inquit) ostendunt, et hac sua audacia statim quendam movent: in
 ipso vero congressu firmos quidem fatiant, in firmos capiunt, mediis
 cum scrupulo dimittunt: Deinde quoniam nihil profuerit (inquit cap. XVI)
 congressu scripturarum, nisi flame, ut aut stomachi qui incit euentio-
 nem, aut cerebri: ~~si scripturas~~ ~~scripturas~~ ~~substantiam~~ si quas
 venit (scripturas) adfectionibus et detractionibus ad dispositionem mit-
 tere sui intervehit: et si venit integras; nihilominus diversas expo-
 sitiones commentata concessit: Quid promovet exercitissime scriptu-
 rarum, cum si quod defendens negat ex diverso, si quod negat esse
 defendatur. Et tu quidem nihil perdes, nisi vocem in contentione: ni-
 hil consequeris nisi totem de blasphematione. Ille vero (inquit cap. 18) ~~cum~~
 si quis est cuius causa in congressu decidit scripturarum, ut eum
 dubitantem confirmes, ad veritatem, an magis ad hæreses devertes? hoc
 ipso motus, quod se videat nihil promovisse, de quo gradu negandi et
 defendendi, diversia parte statim: certe de pari altercatione incertus
 ducet, nesciens, quam hæresim inducet. Ex quibus cap. 19 concludit: Ergo
 non ad scripturas promovendum est: nec in his consistendum certamen,
 in quibus aut nulla, aut incerta victoria est, aut parum certa.

ubi cum
 negotio
 quod
 hinc
 hinc
 et ipso
 et ipso
 et ipso
 et ipso

scripta
 non ea

capitulum

At qualiter in hac gravissime questione certandum est cum ipse
 certe videtur? Iam hoc promittit: dum ibidem subdit: Non solum disputandum
 est: quibus competat fides ipsa: cuius sunt scripturae: a quo et per quos

et quando, et quibus sit tradita disciplina, qua sunt christiana
~~Et enim apparet esse unam disciplinam~~ Ipsi enim veritas
 et expositionem, et omnium traditionum christianarum: dicimus
 sum. Iuxta quod supra argumenta conficitur, quod ex disciplina
 non nullatenus interueniunt in presenti, ubi disputamus cum
 iuxta ac catholicis, et doctrinis veris. Quod enim dicitur, quod
 deque in presenti militat: exprobandus autem profecto est magis
 si omnia essent promenda. Superius illud quod cap. 27 conficitur, reddens
 genuina mens christi in euangelio, ubi docuerunt ipsi apostoli et discipuli
 in, quos Dominus sepe instruxit, ut remaneret in ecclesia ab ipsis
 tradita doctrinam quam ^{eorum auctoritas et successores} tradiderunt
 Unde cap. 37 in concludit: si hae ita se habent, ut veritas nobis ab
 quicumque in ea sepe necedimus (tunc adhuc non deuenit huiusmodi
 nij homo ab ecclesia Romana, quam cap. 36 super omnes laudauerunt
 ecclesia ab apostolis, apostoli a christo, christus a deo tradidit, com
 ratio propositi nostri, de fidei non esse admittenda heresis ad
 de scriptura promotionem, quod tunc scriptura probamus ad
 non gestare: Ad quod merito dicendum est: qui erit? quando
 de venisti? Qua licentia fines meos transueris? Qua potestate
 meos commoues? Mea est potestas. Quid tunc caetera ad voluntatem
 vestram remoueri et parari? Mea est potestas, sicut potestas
 possides, habeo omnes finis ab ipsis auctoribus, quorum finis
 Ego sum heres apostolorum. Sicut cauerunt testamentum meo, sicut
 fidei commiserunt, sicut adierunt, ita tenes. Pautenus
 mus, cuius verba, permutati ut par est, verbi, prout ante nos
 mus, ad nostram causam iuramus, quia iugiter longa doctrina
 causa et personarum, ratio utrobique eadem effuare militat: et
 alium inuicem utrumque argumenta
 Ex quibus omnibus reflectere etiam potest, iuxta illa verba auctoritate
 vero nos, Doctorem Anglicanum, ut Primum scholarum, et Praesidentem
 cum venerante, et, Quid alludere videtur ad eloquium quo S. Clemen
 decretali Pastoralis officij, H. P. D. Augustinum et Romanam episcopi, Romanam
 Primum illarum insignium scholarum, ex quibus notatores scholasticam
 nam constitutionem vniuersitatis, blaterantes per illam damnari
 atque doctrinas, quas ille insignes catholicorum scholae ab ipso
 Iuxta Pautenus laudauerunt. Tenuerunt, ac tradiderunt. Et foris
 in auctoritate proposita sunt ea intentione, qua nostra scholae, praeter
 communem nomine Homistia, vocatur Communiaria scholae: et ne
 vi uere dicatur Primum scholae Homistia: quo prouidendo inuenitur
 Ia decretali Pastoralis officij: cum scholae, quorum Primum dicitur, ex quo

In nomine domini Amen. Hic est liber primus de doctrina christiana.

sententijs ad calumniam abutebantur, insubstantiam iuxta schola Thomistica,
 et Augustiniana, quod ut aliquando dicitur a Thomistica et in
 modo adinuendi episcopi gratia ^{ab interitus} in Galiji. Verum hinc multum
 non q' leuia vult: non q' dato q' hinc dicitur, ut recitare vis Principatus P. Thomae
 nostra schola enigmati, accommodare debet cum debita ^{proprietate}
 sententiam Augustini ad Philoz. t. u. v. 17. Quomodo omni modo sine per
 orationem, ruc per veritatem P. Thomae annuntietur; et in hoc
 gaudeo, sed et gaudebo. Suis enim, quia hoc mihi prouenit ad
 salutem.

in laud
 Thomae
 et am
 Thomae
 Thomae
 Thomae

IV in eadem periodo ^{ille} reuocantur calumniae contra scholam
 Thomisticam, quas S. Clem. Benedicimus XIII conuellere voluit et
 sub canonici panis prohibuit in Laudato Breui Demusias graues: dum
 auesthuc et cathexorie, et non tamq' disputatiua methode ad inuicem
 ens vrgendo argumentum, auesthuc q' eius sententia de gratia ab inuicem
 suo episcopi, seu gloria promotione est contraria libertati. Nam hoc
 re vera nihil aliud est, quam auesthuc et cathexorie, vobis ferme
 synonymis, et veluti data ratione eadem damnationis, cathexorie
 et auesthuc profere, q' est eadem cum sententia damnata in his
 Heranis, Caluaris, Laurensis, et nouissime in Quenellanis per
 Constitutionem Vniuersitatis. Et hinc alia calumnia nascitur in
 S. P. Augustinum et Thomam, quorum ut videmus eadem est sen
 tentia, ac sententia iuxta schola. Quo iura, motuum Laudato Breui
 Demusias graues, ut gratie exprimitur in epigrapha, fuit promulgati
 der pro S. Augustinus: sui enim inuicem: Aduersus calumnias
doctrinae S. Augustini et Thomae intentatas. Et hinc ita sponte rerum
 sunt calumniae contra Constitutionem Vniuersitatis, et patet ex
 verbis productis ex decretali Sarmatis officij.

Si dicatur, satis patere, q' non proponantur ut calumniae, sed arguiti
 ue, ex eo q' proponitur ille auesthuc et probabatur ad vtramq' partem
 disputanda in gymnasium catholico, ubi plerumq' ad exercitia vobis
 hinc ista opinatiua auesthones exhibentur: eo q' per gratiam Dei
 in nostra Hispania necessariae non sunt conuentiones circa dog
 mata fidei. Si inquam hoc dicitur: vix hinc sponte purgari pot
 vit periodus a calumnia: q' maxime postquam per decretum Innoc
 XI inhibita e. Heclogis omnis quicq' nota et censura, magna cum
 reflexione disputatur: et arg' quidem cum laude vrgentur sententia
 ut inuicem, q' ut contra fidem: sed a cathexorie auesthones
 non arguendo, dum maxime in his quae typis publicis dantur ab
 rebus. Porro in his ut auesthuc et cathexorie probatis nonnullum

intercedere videtur contra nostram scholam conciliam, quod
destructum a nobis et censuris theologicis propositis, et sub panis
canonicis prohibet. H. P. M. Clemens XII in suo nouissimo Breui
sas preces: auctoritatem datus, ordinarijs, Inquisitoribus, capitulis
vobis ecclesiasticis, imo eis uniuersis, ut per canonica remedia
percant. Porro licet dum meminit conciliorum, et diuinitatis
in et censuris, ea prohibeat nominationem tantum contra
fuerint contra sententias illarum scholarum, quae de efficacia
aliter sentunt ab schola Thomistica: uniuersaliter tamen
et contra quamcumque scholam catholicam concilia, ut et
prohibere manifestissime patet. Dum q. n. potest permissum
vicia contra scholam, cuius laudes iterato iudicio confirmatae
q. prohibet iudicium vestigia Pauli V et aliorum Praedecessorum,
Ne dicit: illa, a praedecessorum decerta uniuersaliter procedenda
q. auctoritatem in calce Breuis dat, et videmus, iudicibus Ecclesiae
ad eliminandas altercationes, et contentiones, quae disputatorum
animos abrigente, in christianam populi scandala erumpere
quod motuum uniuersale est. Meminit, a. praesens concilium
contra scholam aliter defendentem efficaciam gratis, q. in hoc
esse maius periculum ex delata laudibus schola Thomistica
Ecclesia vna suam sententiam de gratis ab intus esse
manifeste patet ex ipso contextu Breuis.

Item, saltem tales auctores magis natura agita nata est
ad promouere calumnias nouatorum contra constitutionem
his: cum tamen in laudato Breui Apostolicum prouidentia, sic
Magnopere distemus: q. plerumq. etiam nunc inobediabili per
contendere, censuris laudato constitutioni doctrinam
in et Thomae de diuina gratis efficacia esse pertractantem
Sui nullas caritatis partes ad reuocandos errantes nobis
faciamus, uniuersis et singulis christi fidelibus quauis
dignitate etiam episcopali. et maxime fulgentibus in vobis
obedientiae detructe praecipimus, et sub Canonici panis ma
nus, ne disputantes, aut doctores, siue in scholis, siue in
cionibus, siue scriptis editis, siue aliter, propositiones de
aut enuntient, quae antecedunt nouatorum calumnias
firmare, ac promouere possint. Haec Sanctissimus, etc.

1729
1730
1731
1732
1733
1734
1735
1736
1737
1738
1739
1740
1741
1742
1743
1744
1745
1746
1747
1748
1749
1750
1751
1752
1753
1754
1755
1756
1757
1758
1759
1760
1761
1762
1763
1764
1765
1766
1767
1768
1769
1770
1771
1772
1773
1774
1775
1776
1777
1778
1779
1780
1781
1782
1783
1784
1785
1786
1787
1788
1789
1790
1791
1792
1793
1794
1795
1796
1797
1798
1799
1800

damnah
in Que
ducentur
quia
stahunt
ab intrin
sicem
le
predicte
sed
ab intrin
efficax a
ta est eadem
stahuta ab
Nomistia:
libertatem
tam in
ia: ergo
in censuris
evicta:
io ergo gar
lata est
va et
evrove
ante Clemen
ep subrepto
ferentium
iudicio li
Quemellij:
vix intire
d extollen
nar sententi
per partes de
das vives
qu contra

278
disputacionibus scholarum prohibet, ^{Castellanus} propter exhiberi defendendas progre
siones, que firmare ac promovere possunt novatorum calumnias
contra constitutionem vniuersitatis. Vbi videtur, qd ~~prohibet~~ non prohibet
in hoc Breui calumnias contra laudatam constitutionem, quia loquitur
ad christi fideles in diuisa adherentes non Capiti visibili in Terris
Romano Pontifici, longe proinde stantibus a calumniarum statuta
ne: sed proinde prohibet ea, quae vel dicta disputacioni vel alio ex
motu a vniuersitate catholica proferri possent, quae possunt
firmare ac promouere prefatas novarum calumnias: id est quae
possunt illos vel in calumnijs firmare, vel eos excitare ad firmam
dum et promouendum ~~has~~ calumnias ex ipsa ^{et synodali} dicta Catholice
rum, maxime publico dati, et quae iuste natura ad eorum
aures perferri possunt. Nunc quae: Quae propositio in scholis
defensata apud ad firmandas et promouendas novarum calumni
as? quam exhibita publicis typis, propugnanda nomine Regij colle
gij societatis Ieru salmanticensis in publico gymnasio Nestogico
coram omnibus magistris facultatis Nestogicae vno orbe celeberr
imo vniuersitati salmantinae = Nam calumnia novarum, ut
videtur ex decretali Pastoralis ^{et alij documentis} ~~in hoc~~ ^{de} ~~libertate~~ ^{de} ~~gratia~~
~~damnah~~ ~~per~~ ~~constitutionem~~ ~~vniuersitatis~~, ~~eo~~ ~~quod~~ ~~cum~~ ~~libertate~~ ~~et~~ ~~Castel~~
~~no~~ ~~solunt~~ ~~libertatem~~, ~~et~~ ~~rationem~~ ~~veri~~ ~~meriti~~ ~~apud~~ ~~Deum~~, ~~conu~~
~~rent~~ ~~eandem~~ ~~sententiam~~ ~~eandem~~ ~~cum~~ ~~sententia~~ ~~scholae~~ ~~Nomistiae~~:
~~ac~~ ~~proinde~~ ~~vel~~ ~~sententia~~ ~~scholae~~ ~~Nomistiae~~ ~~soluit~~ ~~se~~ ~~vera~~ ~~libertatem~~
~~et~~ ~~non~~ ~~possunt~~ ~~firmare~~ ~~illius~~ ~~censuras~~, ~~vel~~ ~~saluat~~ ~~libertatem~~ ~~in~~ ~~ecclesia~~
~~etiam~~ ~~Quemellius~~ ~~illam~~ ~~in~~ ~~ecclesia~~ ~~predicantem~~ ~~eo~~ ~~modo~~ ~~quo~~ ~~illam~~
~~cum~~ ~~gratia~~ ~~efficiat~~ ~~concordantem~~ ~~e~~ ~~scriptis~~ ~~scripturas~~ ~~et~~ ~~Sacros~~
~~maxime~~ ~~de~~ ~~Augustinum~~ ~~et~~ ~~eius~~ ~~palissimum~~ ~~inter~~ ~~quos~~ ~~de~~ ~~Ho~~
~~man~~ ~~et~~ ~~in~~ ~~etiam~~ ~~illam~~ ~~saluat~~ ~~Quemellius~~, ~~qui~~ ~~in~~ ~~de~~ ~~Augustino~~
~~se~~ ~~haurire~~ ~~has~~ ~~doctrinas~~ ~~dicit~~: ~~et~~ ~~ita~~ ~~ex~~ ~~predicantem~~ ~~inducto~~
~~et~~ ~~ipso~~ ~~factum~~, ~~et~~ ~~ipso~~ ~~affertione~~ ~~St~~ ~~Clementi~~ ~~et~~ ~~ad~~ ~~Sacros~~
~~secretarios~~, ~~quorum~~ ~~ad~~ ~~has~~ ~~exaltantibus~~ ~~sententias~~ ~~interuenerat~~, ~~adhuc~~
~~et~~ ~~Quemellij~~ ~~damnari~~ ~~ut~~ ~~hereticos~~, ~~censuras~~ ~~prosequi~~. ~~Hec~~ ~~est~~
Ista pernicax et blasphemica statutio Quemelliarum, ut res est
omnibus de facto euidentibus: his vel similibus verbis, ac figuris in
culcata.
Firmant ergo hanc calumniae, et fouent, ac promouent
qui unquam auctoritate et cathedrae propugnant publicae, qd per gratiam ab intrin
sico efficacem defensatam in vniuersitate Nomistia destruitur libertas catholice
stahunt statum ab intrinsecis efficacem.

Ubi dicitur in eadem: et maxime si hoc auerant esse de mente
Et impune non defendatur in adeo celebri teatro, alioquin ex
orbis, et maxime qd ad Nestorian scholasticam et in hoc mundo
um primo, vel certe nulli secundo: p[ro]sumum autem si defendat
a Patribus Societatis, quos illi nouatres staterant unius aucto
damnationis late per constitutionem Unigenitus. Nam de ueritate
quam VI auerho ponit inter sententiam schola Thomistica et sententia
Thomae plane videbunt, ut p[ro]p[ri]e que exploratissimi determinati
ram inuimus plane evanescat: et dato qd in illa de ueritate
sunt, iument qd pro illis est, nempe aequi dicit de sententia schola
Thomae qd libertatem ledit, ac de articulo damnato in Quernellio
num est: et tunc concludens ex p[ro]bita factum, qd non p[ro]p[ri]e
damnanda sententia schola Thomistica: nec contra
vobis Societatis Iesu contra p[ro]p[ri]e dimittans, minus Haleret
Quernellium: et media p[ro]bita fieri, qd auctores Societatis
Iesu etiam libri editi contra Quernellium deferentia
inter illius articulos damnatos, et sententias schola Thomistica
nam si seruo hoc agerent, et ex animo ~~re~~ huius sententia
disertissimi assentirent: cum tota ratio damnandi Quernellium
fuerit, qd per unum articulum libertatem tolleret, nunquam
auctore et catholice assererent, eandem gratiam p[ro]p[ri]e
a schola Thomistica contrariam esse libertati. Sic vel sum
Ioriam staterabunt nouatres, dum ad eorum aures vel oculos pervenerint (et p[ro]
pervenient, qd ut rabidi canes persequuntur catholice acade
et percutantur, si quid in eis auerdat, quo sua munda con
soluciam sedem satisfacere possunt.) Hec est cum sua
ne. Non negamus, imo ~~liber~~ tam qd certum asserimus, qd
in hoc modo renouandi calumnias p[ro]p[ri]e sibi se p[ro]p[ri]e
dumus, qd in VI auerho datur illis huius oratio calumnias p[ro]
ae p[ro]mouendi: qd disertissime sub p[ro]p[ri]e canonice sanctissimis
V. Sanctissimi C. N. Clemens XII in nouissimo Laudato
solue Providentia de laudibus a se et Predecessoribus schola Thomistica
delati, utiqd circa eam sententiam de gratia ab intrinseco efficiendi
ex ipso contextu, qd p[ro]cedit de laudibus, per quas aliquis minus con
p[ro]cedens moueri possit ad auerendum, per eas aliquis esse debet

predicata in eadem: et maxime si hoc auerant esse de mente
Et impune non defendatur in adeo celebri teatro, alioquin ex
orbis, et maxime qd ad Nestorian scholasticam et in hoc mundo
um primo, vel certe nulli secundo: p[ro]sumum autem si defendat
a Patribus Societatis, quos illi nouatres staterant unius aucto
damnationis late per constitutionem Unigenitus. Nam de ueritate
quam VI auerho ponit inter sententiam schola Thomistica et sententia
Thomae plane videbunt, ut p[ro]p[ri]e que exploratissimi determinati
ram inuimus plane evanescat: et dato qd in illa de ueritate
sunt, iument qd pro illis est, nempe aequi dicit de sententia schola
Thomae qd libertatem ledit, ac de articulo damnato in Quernellio
num est: et tunc concludens ex p[ro]bita factum, qd non p[ro]p[ri]e
damnanda sententia schola Thomistica: nec contra
vobis Societatis Iesu contra p[ro]p[ri]e dimittans, minus Haleret
Quernellium: et media p[ro]bita fieri, qd auctores Societatis
Iesu etiam libri editi contra Quernellium deferentia
inter illius articulos damnatos, et sententias schola Thomistica
nam si seruo hoc agerent, et ex animo ~~re~~ huius sententia
disertissimi assentirent: cum tota ratio damnandi Quernellium
fuerit, qd per unum articulum libertatem tolleret, nunquam
auctore et catholice assererent, eandem gratiam p[ro]p[ri]e
a schola Thomistica contrariam esse libertati. Sic vel sum
Ioriam staterabunt nouatres, dum ad eorum aures vel oculos pervenerint (et p[ro]
pervenient, qd ut rabidi canes persequuntur catholice acade
et percutantur, si quid in eis auerdat, quo sua munda con
soluciam sedem satisfacere possunt.) Hec est cum sua
ne. Non negamus, imo ~~liber~~ tam qd certum asserimus, qd
in hoc modo renouandi calumnias p[ro]p[ri]e sibi se p[ro]p[ri]e
dumus, qd in VI auerho datur illis huius oratio calumnias p[ro]
ae p[ro]mouendi: qd disertissime sub p[ro]p[ri]e canonice sanctissimis
V. Sanctissimi C. N. Clemens XII in nouissimo Laudato
solue Providentia de laudibus a se et Predecessoribus schola Thomistica
delati, utiqd circa eam sententiam de gratia ab intrinseco efficiendi
ex ipso contextu, qd p[ro]cedit de laudibus, per quas aliquis minus con
p[ro]cedens moueri possit ad auerendum, per eas aliquis esse debet

et servitium, inveniuntur que sententia nullo obsequio am-
 ho ostendit? ut vel quia in epistola supra librorum pro quibus
 est, non expressus est titulus, tamen eos agereat non probat, et
 in tantum Regium laudationem pro antecessoribus scriptoribus
 meritis fuisse collatam. Et quae de Prospero de Romis, Epistola
 cano pro libro de correptione et gratia, in quo Cassianus et alij
 offendebant, expressum pro sententia scholae Monachica de gratia ab
 effusis procedit: ut potest non tam in communi, sed singulariter
 dicamus nominatim laudata per decretalem Sacerdotum officij, et
 in proce: laudibus nunc iterato iudicio comprobati et confirmati
 N. P. N. Clementem XII. Si ergo ut Cassianus et ipsi adhaerent
 licet ex Christiana charitate non estorret (ut potest quorum
 expressum non fuit damnata nisi post decretum in Concilio
 cano II confirmato per Apostolicam sedem) ut libertati lesionem
 vult libri de correptione et gratia, ad hoc recurrerent, quod
 Apostolica sedes hoc librum non comprehenderit: quomodo de
 schola Monachica venisset a sede Apostolica iterato iudicio
 data, adhuc amentis dicitur et catholice esse contraria.

Denique hoc auctoritas in his que exprimit, ex sua specie videtur
 bere occasionem illarum discussionum, quas N. P. N. Clementis
 laudato Breui eliminare intendit, danti nunc hoc auctoritate
 ordinarijs Inquisitionibus ^{altercationum et contentio-} et omnibus subiectis Curatoribus.
 et prore meminet ^{altercationum, et contentio-} discussionum, quae habitari possunt in rebus
 exercitijs publicis, disputationibus istae animos abruerunt, in
 in populi scandala erumpere possunt. Contentio (ut dicitur
 art 4) contrarietatem quandam negotat in locutione, quae si ex
 ne fiat animo defendendi veritatem, vel impugnandi falsitatem, etiam
 continet animosam. Laudabilis est, ut ex Iulio ibidem docet.
 Ius inordinatus adit, non consentaneus neque ex jure, sic ut
 potest esse peccatum mortale, si tanta inordinatio adit in contentione
 ex hoc generatur scandalum aliorum. Q. 1. Docet ibidem confirmat
 qui cum dixisset 2. ad Timotheum: Noli verbis contendere: subdit: Sed
 utile est, nisi ad subversionem aliorum. Quo circa in rebus magis
 providendo est haec questio, scilicet iusto, quam verbo disputatus, pro
 Intem lingua de re disputationis abesse: et in hac questione vix
 gnet, quod non surgerent aliqua, quae animos combatur.

Sed inquit (ut audent) per Breve Apostolicum Praeceptum
 que gaudent defendendi suas sententias de gratia, quas haec
 et libere ut etiam in huius (aut summus Pontifex) aliquid verba tenent

velle...
 1729
 N. P. N. Clementis XII.

Veni ex p[ro]p[ri]etate consequenter ad que sub p[re]mi canonici p[re]lo
 ser, ne vel tremendo, vel doendo, vel disputando, vel alia qualibet
 oratione notam euit cenuram aliquam ^{aliquam} ~~historiam~~ ^{historiam} ~~uivere~~, aut con
~~trarij~~ ^{trarij} ex contumeliji vicessere audeat. Addeunt, ut audeamus, causam m[er]i
 tua schola duorum statum iam habere p[ro]p[ri]e II. Clemens XII per suam
 constitutionem Romanus Pontifex, renovavit constitutionem Pictorij,
 II. Benedicti XIII, in cuius § 91 innovabatur et confirmabatur Breve
 Clemens ruius, cuius supra supra meminimus. Nam renovata consti
 tutione Pictorij, et consequenter idlo § 91, in renovatione, ut cre
 di potest, includitur illud Breve (ita loquitur liber novissimus
 qui inscribitur Caducius Historiis tractu ex dygraphia Antonij
 Marin publico datus anno 1733. sub nomine Lei D. Martini
 orhijj rane Historice professori fol 958 nota III super laudatam
 constitutionem Romanus Pontifex ad parison secundo parti) quos
se ex quo circa quanta speulatio doctrina inter Academia, et
Portus divitiae non modica promanarunt: cum denuo Bulla
Pius Clementina renovavit, plane euismodi omnia ut abunde
complexa, ut in eius clausula supra dati proleue est referere:
Ex quibus omnibus liquido constat, quavis p[re]decessoris libris, sive
in forma Bulla, sive in forma Brevis, in se eadem innoventur, et fo
uerentur denuo, et libri, quos summus Pontifex Clemens XII tam
apertissime restituit denuo, proculdubio censendas esse, ac si omnino
non emanasset. Hactenus in Caduco: Quae forsan tunc p[ro]p[ri]e
gnatu desit etiam desisset, si illi inter disputantem laudationem
Breve obiectum esset, et obijci poterat, si usque notiam p[re]diorij
dum a Tertulliano ut vidimus n. . non ex Tertullianij P[ro]p[ri]e,
sed ex alij documentis argumentum procederet ad eueniendam
sententiam P[ro]p[ri]e inveniam pro sententia Thomae Petri.

Sed ad p[ro]p[ri]e ducimus, numq[ue] nos obijci defensionem sententia
 rum docto schola rictani Iem. Sed aliud est suas defendere opinionem;
 aliud notias impugnare ea metodo, que apparet in conclusionem:
 quam circa quam ut diximus, vestro iudicio, ea subiungentes.

II. addit aliud q[uo]d in p[re]fate libro, inscripto: Caducius Histori
cus, vestro etiam iudicio deferimus, ut p[ro]de, q[uo]d ex p[re]sentibus videri p[ro]m
provis ab omnium. 1^a q[ue] contrarium ipsi libris Pictorij II. D. N. Clementi
XII: dum in laudato regio Brevis Pictorij providentia. Cuius incipit
est: Pictorij providentia officio a Pictoribus Notis fol rei Cle
mente XI, et Benedicto XIII sapienter iungit ad dissipandam notiam
Forum calamitatem et laudes artes per quas induita p[ro]p[ri]e erroribus

lumen

castellanorum dogmatum laque, et sanctorum Protonotarij illudque nomen
 ostendentes, implerum animam a debita constitutione Unigenitus
 deterrere induebantur: in nosque detemur: si vero Protonotarij nomen
 tibi germanice contendere, censuram laudate constitutionis doctrinam
Augustini et Thomae de divina Gratia effrustra esse perstruam. In quibus
 per Protonotarij non solum Romanos Pontifices intelligi posse, nisi
Clementem XI et Benedictum XIII eundem est. Scorum autem
 Apostolica providentia officium ad convellendas prefatas nonnullas
 calumnias contra constitutionem Unigenitus intentatas episto-
 na II. DD Augustini et Thomae de divina Gratia effrustra
 splendat, nisi in decretali Pastoralis officij Clementis XI et
Benedicti XIII, si excludas provis S. G. 1713
 nisi Protonotarij reuocata a II. Clemente XI: Si ergo Credimus
 primo magis temperate legitur in prefatis verbis Caduei: et
 constat, ut tandem concludit, per constitutionem Romanam, reuocata
 etiam esse Breue Romanus proues; ^{nam} ~~non~~ ^{tam} ~~est~~ ⁱⁿ ~~eclesia~~
 usqueque Apostolica providentia ingenium contra calumnias reuocata
 a II. Benedicto XIII? nam non est id quod in eclesia habetur
 ac si non emanasset, ut de prefato Breui concludit, proculdubio
 tamque liquido constat censendum esse. Cur ergo Sanctissimus
 post reuocationem eius (si Cadueo credimus) desit, etiam nunc
 qui sua iurisdictione frustrent illud Apostolica providentia officium
II. Benedicto XIII ingenium? cum nec frustrata sit locus, ubi in
 eum tam non est, reuocatum per equali potestate providentiam
 statum, in quo de illo censendum sit ad omnibus ac si non est
 Quid etiam laudes delata a Protonotarij ~~non~~ ~~erant~~ ~~illa~~
Octobri anno 1733, in qua emanavit Breue Apostolica providentia
 qua per illud iterato iudicio comprobantur et confirmantur
 tantum estorant delata ab alio ex Protonotarij nempe II. Clemente XI,
 reuocato ^(reprobat) tam 30 Martij eundem anni Breui Romanus
 simul cum constitutione Protonotarij ex constitutionem Romanam
 qua ille die 30 Martij emanaverat? Nam non confirmatur, quod
 Epistolam: Restitutum pro loco esse pro: confirmatum non
 utant ergo expresse contra liberas Apostolica Clementis XI, quod
 liber ibidem exprimit fol 465. (ne eo defectu nomen possit esse
 ea, qua ab ipso tunc precipitate iudicio probatur de reuocatione
Benedicti XIII, non parum fauendo, ut videtur, et de vero iure
 subijerimus, calumniaribus constitutionem Unigenitus, de quo infra
 proponemus.

In nomine domini Amen. In hac pagina habetur quod dicitur in libro de rebus in iudicio proferendis. fol. 1. Circa 1733. In hac pagina habetur quod dicitur in libro de rebus in iudicio proferendis. fol. 1. Circa 1733.

l'exception ex
 quibus in quo
 libris
 aliud gra-
 monens
 novam
 Calumni-
 apotham ser

Itaque ex laudato Breve Apostolicis promulgato, de prompta iam essent
 ad convellendam constitutionem Caduici. Sed adest aliud evidenterissimum
 documentum, quod deservulavit auctor Caduici, et ante laudatum
 Breve iam extabat per Breve eiusdem N. P. N. Clementis XII
 quod incipit: Cum sicut accepimus, expeditionem Romae die 10 Aprilis
 eiusdem anni 1733, quod autentimum approvatum in Archivis huius
 commentus: ubi sui aut ^{lancolimus} ~~lancolimus~~. Est ita ex ipso tenore cons-
 titutionis nostre 3 Kal Aprilis anno incarnationis Domini
 1733, quae incipit Romanus Pontifex &c. promulgata, servipue
 turulenter quod ~~restituta~~, per moderationem a nobis imbi
 adhibitam, non ~~sermone~~ ~~restituta~~ redacta fuisse
 inter alia ~~constitutionem~~ ~~sal~~ nec Benedicti XIII predecessoris
 nostri, cuius intum est: Preterea: ~~restituta~~ ~~aliqui~~ cons-
 titutionem nostram misisse, ac reus, quam par est, interpre-
 tantes, gloriasq; lites, et controversias fratribus predicti moverunt:
 per quas privilegia, et prerogativas, quibus iidem fratres, prius plan-
 tya constitutio Benedicti predecessoris emanaret, ex alij lexib; huius
 titulis et concessionibus Apostolicis prohibentur agredi, et occupare
 re admittuntur: Est quia mens et intentio nostra non est
 nec unquam fuit, frangi, inducti, exemptionibus, et privilegiis dicto
 ordini gratum ~~procuratorum~~ ante enarratam Benedicti predecesso-
 ris concessis &c. ~~ubi~~ licet occasio huius declarationis fuerit
 privilegium procuratorum S. Eucharistiae sacramenti, et Rosarii
 B. Virginis Mariae roboratum in constitutione Preteritus, sed iam extans
 ex concessione aliorum summorum Pontificum, et ipsius Benedicti XIII per
 litteras datas 10 Aprilis 1725 ante editam constitutionem Preteritus;
 declaratio tamen universalis est ~~ex~~ ~~restituta~~ ~~et~~ ~~restituta~~
 omnium per litteras Apostolicas etiam ipsius Benedicti XIII ante editam
 constitutionem Preteritus 26 Maij anno 1727. Declaratum ergo est
 ab eodem N. P. N. Clem. XII, quod per hanc constitutionem Romanus
 Pontifex non est reuocatum, aut aliquatenus factum Breve Demerius
 prius, ut patet quod promulgatum est die 6 Nou 1729: ac grande
 auctor Caduici constitutionem Romanus Pontifex misisse, ac re-
 cus, quam par est interpretatus est, ut nostra schola nra
 men ex illo Breve ipsi auctoribus adiret.

orationem
 constitutionem
 um

✓
inconueniens

Quomodo enim si aliquid etiam est, et non inuincibile in se, nisi a deo spiritu sancto auctore auctori, ista mutat in se, nisi a sacra auctoritate, si auctoritas summa.

inter Pontificis eorum confirmationem fidelium in sana doctrina semel ac aliquo reformabile inueniatur in libris Pontificum, in quibus ex ipso Pontificis specula dicitur profertur se loqui

... inueniatur in libris Pontificum, in quibus ex ipso Pontificis specula dicitur profertur se loqui

Sed et in prefata Caducei interpretatione videtur inuolueri aliud longe maioris momenti, ut patet in istam Ecclesiam Romanam uideatur referre. Nam cum in sancta Ecclesia catholica Romana fideliter uelodiatur ex infallibilitate a ipso Domino conuenerit in seorsum de caris summo Pontifici cum inuicta maiestatis, non solum omnia in fide doctrina: inter cetera hoc quod licet Romanus Pontifex non possit errare in doctrina uel disciplina, tamen pro diuersitate temporum, et circumstantiarum prouide et prudenter potest moderari et reuocare ea quae ipse uel Praedecessor eius per suas litteras mandauerunt, aut uoluerunt: at quae a Romanis Pontificibus circa secularia dogmata sanctorum sanam doctrinam in ecclesia doctrinam ex Pontificis specula semel promiserunt, hoc irrevocabile est. Nam ex illa auctoritate illud Pontificis Galat. 2: si enim quid destruxerit, iterum aedificabitur, et non erit in soliditate: quod ex principio ipsius loci inuocari potest, ut non desinat fides tua: et in aliquando conueniunt in graues tuas, congruente est a Romano Pontifice ex Pontificis specula loquente. Semel enim ac auctoritate Pontificis loquentis doctrinas speculativas Theologicas, maxime in graues, in quibus per extremas hereses uisibiles Pelagianorum et Caluianorum procedit, et laudando praesens et circa definitionem et intra doctrinae probabilitatem sanam defendenda in ecclesia, sine prohibitione defendenda licet sine reuocanda Theologica, ut ex praesentibus sententiam scholae Thomisticae de effractione inuincibilis grauis, ex verbis Pontificis prouidentis prouidentis grauis procedit. Dicitur haec etiam uia errores haereticos pulsantes ecclesiam posse, quo Romanus Pontifex ex Pontificis specula Pontificis uidentis officium impendit per suas litteras laudatorias doctrinae, ut sano, licet si ut praesens in ecclesia certis: ut sit ex uerbis producti ex Pontificis Pontificis prouidentis in ecclesia. Ex ipso ergo principio infallibilitatis Romanus Pontifex reddetur, ne destruat illud, quod semel aedificauit. Praeterea, si semel in ecclesia a suis etiam agime per catholicis auctoribus, quod Romanus Pontifex reuocauit, quod uel uel eius Praedecessor ex Pontificis specula annuntiavit, et hoc praesens est in puncta doctrinae speculativa Theologica de effractione grauis, et quod in quibus in libris publicis scriptis datur.

Exprimatur: ex quo rursus animi sumet servicia et protesta-
 tionum Gallia, ut claret ~~pro~~ et procaute utat in
 derivationem Constitutionis Unigenitus, quatenus semper astruatur
 de efficacia gratia. Nec quiescent, si ipsi auctoritate dispartant, qm
 illa constitutione prorexit Romanus Pontifex definitus: in Breui duxit
Demissas pro procedentibus. Dum q eorum proferria procedit ex
 iusticia, qua nolentes subijci iudicio Romani Pontificis, quibusvis etiam
 Cuiusvis fidei fundam conficiunt, qua in Apostolicam sedem lapsas
 rancant. Dum quia hoc est primum q procaute regunt, Romanum
 scilicet Pontificem circa Concilium Generale iudicium exercere in
 rebus fidei provis irreformabile: cui auctoritas vaule nixi ad Conci-
 lium Generale procuraverunt, imitantes de la grana in procurantes
 a sententia contra ea latis per Innocentium 1. et alios Romanos Pontifices,
 ut patet ex Obij ad callem libery ad Bonifacium lazarum. Dum q semper
 insistent: si semel libera Apostolica ex Apostolatus secula ema-
 nantes et armundantes de doctrina seculari et ad vitandas doctores
 gratia, a successore reuocata sunt de economia causa: cur eadem
 de economia reuocari non poterant eiusdem Apostolica sedis libera
 Episcopus in constitutione Unigenitus, etiam si versentur circa abin-
 nam seculariam Neologiam de efficacia gratia? Nam iunct
~~Dum denique, q maxime pro q videtur prefatum Breui Denis~~
~~san puer, maia proprio, ex certa iudicia, plena deliberatione, et de~~
~~pluritudine potestatis innovatum (hoc est quantum ad effectum de verbo ad~~
~~verbum insertum, hanc enim via reuocata communem. Hanc non ueritatem~~
~~illa non innovamus) et confirmationem per constitutionem Protonus,~~
~~q. 11, diuine potestatis, quodcumq errata aucta in laudate Breui~~
~~esse diffinita, hoc est confirmata sententia per diffinitam sen-~~
~~tentiam procedentem non tantum a clauis iudiciali, verum~~
~~etiam a clauis iudiciali. Nec ad hoc uidentur ipsi deorant hanc~~
~~contemptibile fundam. Infirma, dicitur, cui doctrinam in, omni causa~~
~~Celeberrimi Contra Francisci laure inter Ordines Societatis Sacer-
~~dotum dean prima de unigenitus, dum ex constitutione Gregorij XIII, que~~
~~insistit Precedente Bonino, in 1621 De Religione, fract X, lib 3~~
~~cap 3. a. 2, ex clauis iudiciali, diffinitum esse per sedem Apostolicam~~
~~q ab omni genera in saera Societate terre constitutione emittentem~~
~~verba Religione, eo q Gregorius XIII prout in 1621 De Religione fract X, lib 3~~
~~cap 3. a. 2, ex clauis iudiciali, diffinitum esse per sedem Apostolicam~~~~

de conuicti non debet
 per de institutione
 Romani Pontificis
 sed ut com
 Breui do
 lica sanan
 idem
 habent eius
 de Apostolica
 quauumq for
 procedant,
 tamquam
 Princes
 in iusticia
 apponens, sed
 by uia ipi
 la iusticia,
 illam tenetur
 aliam, sed sine
 institutionem
 in iusticia
 tam irrepra
 hanc prestat
 ut in ecle
 non intelli
 q et patet
 de Celestini
 gra memm
 ego epistola
 ad Synodi
 memem ex
 eram: quibus
 l. huj 1. h. m
 ubi h. m. d. p.
 nam de p. i.
 a sede reuoc
 int. causa
 i. h. m.
 error.

100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200

Uenia, et de plenitudine potestatis, hactenus (inquit § 20) asserimus,
numus, quia ob id huiusmodi et in iustitia ex huiusmodi institutione
de nona etiam de latitudine, esse vere substantiata Religionis vota. Et
(inquit § 21) quicumque, qui in ipsam locutionem admissi, tenentur
qui a quolibet eorum scripto, dea vera iustitia habita quodlibet
si iunguntur, emiserint, aut emittent in futurum, vere et proprie
Religionis fuisse, et esse, ac fore: Et: assertiones contra deia locu-
tam institutionem, ve quomodolibet in eius plenitudine pronuntia-
tur scriptas, falsas omnino, et temerarias esse, et censori debere.
§ 22. Cuius XIII, qui in eadem Bulla §. 16. ^{causis} ^{emissis} ^{impugnantes} ^{idem} ^{erig} ^{per}
consuetudinem quanto ^{quodlibet} ^{putaret} emanare tamquam
Ordine, cum eadem fuerit non proprio, ex certa sententia, et de
istius plenitudine. Ex quibus omnibus §. Suarez bene arguit: quia
veritas de plenitudine potestatis Apostolica: ergo procedere ex clari-
tate proportionate huius auctoritatis et materiae, quae est doctrinali-
ter vero et proprio hanc Religionis: cui proprie corriguntur clauis
~~hanc~~. Imo licet Cuius XIII eorumque tandem notet censura
et temeritatis, tamen ipse §. Suarez ex suo de iure Historico con-
cedit cap. 2. n. 6 hanc veritatem a Pontifice declaratum in motu
esse omnino infallibilem, ut si tunc errore in fide negari
potest. Satis est (inquit) quia sententia Pontificis in his, qui ad doctri-
nam, infallibilem continent certitudinem ex christi institutione
promissione Luc. 22 et Math. 16, cuius promissio facta e. Ioan. 21
testimonia ut sunt ab ecclesia intellecta, et proprie traditione, ac
Conclusionum, et ipsius, huiusmodi Pontificum hoc magis ac accelerari
suppono ex proprio materia. ~~Si autem Historiam §. Suarez~~
illa causa. Quidni ergo novitates Gallicae contra institutionem
vno. Vniu. huiusmodi contra auctoritatem sibi legitime in defen-
sionem fidei, ex prefato de iure combatent cum dictis a
Cadueo abutantur, et blasphemant: vel negantes de fide certa
vix doctrinam definitam a Romano Pontifice magis proprio
mentis, et de plenitudine potestatis: vel asserentes, Genam ut an-
ter apud Helios, defentes sibi legitime: non tamen ita certa
haberi in ecclesia, ut non possit Successor Romanus Pontifex
quod Praedecessor motu proprio, ex certa sententia, et de plenitudine
Potestatis ex Apostolica specie annuntiauit: cum modo auctor
in libro typi publici dato, dicit §. 2. Clemens XII reuocavit, quae
Censor Benedictus XIII ex Apostolica specie annuntiauit
motu proprio, ex certa sententia de plenitudine potestatis
ac confirmavit circa doctrinam plenitudinis Historiam. Cl-
ergo: Reformet similiter ex de iure institutionem
in Gallicis hoc tunc ex utraque, ac modo expulsa, quod confirmat
cap. certum est, et expulsa vix praesentis: sed cum dicitur
deus hunc esse auctoritatem illam ex Cadueo: tunc non ut
vix de gar est, ~~hanc~~ vestra auctoritatem defensorum.

Hæc sufficere. Ceterum ne difficultates dæmonstrare videamur, sed de
 sinceritate procedamus, res q̄ fiat omnino perspicua, oportet progredi argumen-
 tum, quo quicquam solam regere possit comita regis dicta, instando des-
 curram a nobis formationi sub uxorio forma. Res namq̄ facta est, quod
 N. D. N. retractavit et reuocavit sine ulla exceptione constitutionem Prebe-
 sus: retractavit ergo extantia in eius §. Et circa doctrinam scholæ Honorii
 ad de efficiis gratiæ. Si ergo ex dicto Caducei datur anxia nouationis calum-
 nian de sedem Synodalem et petendi reformationem constitutionis Vniuersitatis,
 multo magis eis datur sumis anxia ex constitutione Commissus Bochfer: quod
 vel imaginari est nefas sacrilegium. Probatur consequentia. Negari nequit q̄
 alteram maiorem solemnitas intercedit in q̄is quod §. Benedictus XIII promittit in illo §. 4.
 per formam constitutionis, et exprimitur, q̄ procedit motu proprio, ex certa rati-
 one, plena deliberatione, et de plenitudine potestatis, dum ea confirmat, et inno-
 uat (hoc est vult haberi tamq̄ iudicium ad verbo ad verbum scripta commu-
 nem theoricam iuris ecclie non huius verbi, innovamus) ac procederat in Breu
 Demissis prees, atq̄ in prefato Breu, et in eo contentis nouum videri saltem
 quoad nos, et ad reuocandos calumnias, sedis synodales, et scholæ Honorii
dictæ ex illa confirmatione et innovatione non illis clausulas facta non
 accesserunt: ergo dum vel in Breu Demissis prees non continetur causa
 ad doctrinam petentis, statim ut decretum non sit sine inconuenienti refor-
 mabile: et sic vult idem nostrum argumentum: vel efficiis procedit
 in reuocatione §. 41. Si quidem, si in illo §. 41 materia decreti
 est doctrinalis, procedet circa illud demonstratio Historica, qua
 P. Suarez tom 1 de relig. tract 10 lib 3 cap 3 a n. 2, euincit, q̄
gruis in comit: Quanto fructuosius: et postea in comit
Reuocante Domino §. 20, motu proprio, ex certa ratiõne, et de plene
potestate potestatis, Statuimus (inquit) atque decernimus, dicta vota
triummodi, et si simplicia, ex huius sedis instituzione, ac nostra
etiam deklaratione, esse vere substantialia Religionis vota: Et
quicumque (aut §. 21) qui in ipsam societatem admitti, hinc
probationis a quolibet eorum petente, dicta vota substantialia
predicta, tametsi simplicia, emiserint, aut emittent in
futurum, vere et proprie Religionis fructus, et esse ac fore:
 Et assertiones (aut §. 22) contra dicta societatis institutum
 vel quomodolibet in eius preiudicium pronuntiatas, aut
scriptas, falsas omnino, et tenerarias esse ac cenari debere
arguens contradictorem etiam post promulgatam constitutionem, quoniam
fructuosius, et reuerens eius tenerariam expositionem, q̄ in illo
 procedit, et quicquid dictor ex falsa suggestione, qua videre potest

ad efficias
 vey XIII
 que procedit
 am epola
 iudicium
 ep clau
 d, quia
 ad ptes
 proprio
 illi actu
 datus in
 via doctri
 quando
 etc.

18)

in illa declaravit procedens more proprio, ex certa scientia, et
de plenitudine potestatis, ac proinde ut communis Doctor fideliter
Imo ibidem cap. 4. n. 5, ^{ex his} concludit idem S. Suarez, hanc veritatem, nempe
emittentes in Societate sua vota expleto biennio esse vere et proprie
fiosos, esse omnino infallibilem, ita ut non erret in fide neque
non possit. Ratio est (inquit) quia sententia Pontificis in his quae
ad doctrinam pertinent, infallibilem continent certitudinem, et
in institutione, et promissione Lucae 22, et Matt. 16, cuius prom
facta est Ioan. 21. Quae testimonia ita sunt ab ecclesia in
et perfecta traditione, ac Patrum, Conciliorum, et ipsorum
rum Pontificum firmata, ac declarata, ut negatio ex prop
terea. In quibus observare licet, quod licet Summus Pontifex
censura falsitatis, et demeritatis censura incurrat auctoritatem
sua declarationi; tamen S. Suarez addit, quod illa veritas declarata
errore in fide negari non potest; utique ex eo, quod negans non
notitiam falsae declarationis factae de plenitudine potestatis, con
tinet sententiam, quod Summus Pontifex potest errare, dum loquitur ut
in punto doctrinae, etiam si doctrinam bene non definiat
dam de fide, sed tantum ut certo tenendam, ita ut directe opponit
incurat censura ^{licet proprie} falsitatis et demeritatis. Si ergo constitutio
sua in §. 4. innovans de plenitudine potestatis Breve Demeritatis
procedit in punto doctrinae, ut promissio procedit, si Breve innovans
in punto doctrinae procedit: et deservit S. Suarez est effusum, et
culdebito est, diffinitive procedit et ex clausula scientia, in tali
cum procedat more proprio, de plenitudine potestatis: certum est
et infallibilis veritatis erunt, quodcumque circa doctrinam con
in illo §. 4. uno in Brevis demeritatis praes, adeo, ut licet non
neantur ut tenenda de fide, error in fide sit negare eam
Ita, in eodem sensu, in quo hoc concludit S. Suarez. Iam
expresse dicitur si deservit a nobis factus effusum est; ex ip
In nomine Romani Pontificis sumunt auctoritatem novantes ad cathedram
contra Apostolicam sedem: et dicunt ^{vel} Romanum Pontificem
errare potest etiam quando in punto doctrinae procedit
proprie, ex certa scientia, et de plenitudine potestatis, et in
quando promulgavit constitutionem Unigenitus: vel saltem
economica causa, ad vitandas discordias debere moderari
falsam constitutionem, etiam si procedat in materia doctrinae.

102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200

Deonomis causa, et ad utramque moderatus est constitutus
 honorem Prebtoris, quod in 6 et 91 procedit motu proprio et de plenitudo
 dicitur potestati etiam in punto doctrinae. Cum ergo absurdum
 sit vel imaginari, quid H. D. N. Clemens XII in sua constitutione
 reuocatoria ansam dederit nouatoribus calumniandi sedem Aposto-
 licam per reuocationem constitutionis Prebtoris: ut videtur dicendum
 quod nec ansam illis preberet per reuocationem Breuis Demitias praeter
 se praeside quod omni prorsus fundamento caret de iure, quo ex
 hoc capite intendebamus ~~non~~ conuelleret assertum illud Caducum.

Hec contra nostrum de iure in ista prima fronte reuocari
 non apparet. Sed vero, quantum sapimus, nemo ille ueteris, qui vel
 recens, ut inquit, labris Nestorianam doctrinam de iure
 se agnouerit quod interius inter de iure ecclesiae sanctorum doctrinam
 aut praeside de iure, ut ante monuimus. Quod amplius clares
 sent, si distinguamus diuersas doctrinatum clares in punto Nestori-
 co. Aliae sunt in specie nec laudate potest ab ecclesia, nec potest
 notate, uicia quas etiam Nestori scholasticus magis laudat ab ecclesia
 honorari in diuersas ad iure sententias: quales sunt de constitutione di-
 uinarum personarum, et similes, in quibus seraphicus Doctor Bone-
 uentura, et Augustinus Thomas diuersa sententiae, uicia que nullum habet
 ecclesiae de iure in specie. Aliae sunt quorum ueritas est in supremo gradu
 ueritatis, quales sunt illae, uicia quas vel nulla fuit heresis, vel ex diffinico-
 ne ecclesiae tenenda sunt ut certa de fide. Aliae per oppositum in supremo
 gradu falsitatis, quales sunt illae, quae ex diffinitione ecclesiae sunt hereses.

Aliae ueluti mediant: quae nec in ueritate certo de fide tenenda, nec
 falsitate certo euitanda ut hereses: sed uel continent sanam et cor-
 rectam ultra fidem ueram doctrinam, uel continent falsam ultra here-
 sim ex decreto et diffinitione ecclesiae: quae adhuc in diuersis gradibus
 participant, iuxta diuersos gradus censurae Nestoricae, quibus ecclesia illas
 praeside: cuius ut alia exempla mutamus, luculentissime sunt quae extant
 in Concilio Constantinensi contra Uulsiu, Ioannem Hui, et Hieronymum
 de Syria: in constitutionibus H. Pij V et Greg XIII contra propositiones Iui-
 liani Bai: et recessione in constitutione H. Clem. XI contra Quenellij
 propositiones, respectu diuersis censuris per iudicatas. Est ergo alia classis
 doctrinae in punto Nestorico, uicia quam ~~est~~ iudicium habet ecclesia
 per sua decreta, non quo illam diffiniret, ut de fide tenendam. Quod
 ueritas uos potest habere gradus. Nam aliter ante illam ~~accepta~~ illam laudat,
 quod uiam facit, licet in gradu maiori graue pro hinc probabilitate in quo gradu
 per Concilium Trientense (et habetur Clem. 4. De fide et non dicit) locata fuit sen-
 tentia de infusione graue et ueritatem per baptismum puerulorum, quod semper

quantum
 laudate
 dicitur
 illa
 clarata de
 tate Telepro
 mtrum vta
 in sacra
 tate seu.
 decreta
 in ille
 dicitur
 ante, quantum
 vi illius cons
 omni
 ram nemum
 opman
 dicitur

Inno III ad stramphantem disputatum inter Historicos, et patet ex Cas. Maurici.
Fasimus. §. Illud vero, modo autem post videndum ampliorum gratia consue-
rit ut apud gravissimos Historicos sit iam immediate de fide. Aliquando au-
tem per decem laudatur quidem positum in specie: sed non ita ut alij Doctoribus Catholicis
oppositam defendere, sive verbo sive in ipso in rebus Catholicis: et ita ut per
laudes delatas alteri nullam praeiudicium generetur ~~ut~~ alteri: quomodo
si Princeps titulo Marchionatus vel auceat aliquam familiam, per hoc non
trahit nobilitati, quae alia familia floret in eadem Civitate: Est hoc
sententia scholae Thomisticae de gratia ab intrinseco effuari, ut eadem
ex Breui Synodico praedicti N. D. N. Clementis XII.

Iuxta quae notam contra animum caducum insinuante de iuramento, quod
quod ex illo videtur praeteriit ante novissimos calumniam remanendi in
idem. Similem autem ansam nullatenus exhibet N. D. N. Clementis
sua constitutione reuocativa. Si quidem, ut ait §. II ex circumstantiis
sententiam devenit, ut aliquam moderationem aliquam (inquit) ad
esse auctoritate nostra adhibendam esse decerneremus: scilicet, ut in
§ III, de omnibus privilegiis, gratiis, favoribus, indulgentiis, exemptionibus,
facibus, et declarationibus in iisdem contentis, eam deinceps decerni
at iudicium, etiam in fore conscientiae habendum, quod sive ex
communi, sive ex consilio Tridentino, ~~et~~ ex decretis, et constitu-
tionibus Synodicalibus, sive aliis, legitime habebatur, antequam eadem
et declarationes ab eodem Benedicto concessae fuissent, perinde
ac si ipse non emanassent: ita et in posteriorum Insuperiorum
litterarum earundem litterarum, et Constitutionum vi, commode,
cavere debere intelligantur. Quae exponens in laudato Breui Cum
accepimus, maiori compendio complexus est: dum dicit: ^{Cum...} ex ipso
constitutionis perspicue et luculenter appareat, per moderationem
adhibitam, non nisi ad terminos iuris redacta fuisse in
constitutionem quae incipit Verborum. Porro ad terminos iuris
non em pariter quidem ad Iurisprudentiam spectant, non vero
sanquae aequaliter doctrinam.

Hoc patet clarissimo exemplo, cuius est de terminis. In
verat Bonifacius VIII ad instantiam Cleri secularis constitutionem
emissit: super Cattedram, per quam moderatur gloria privilegia
Clerorum et minorum. Innotuit Bonifacio eius immediatus successore
dicitur XI ex ordine Praedicatorum assumptus pro pace Regularium
Bonifacii retractavit, promulgans constitutionem, quae incipit: Insuper
per quam gloria Regum Praedicatoribus et minoribus indulgentiam
pro illorum statu in illa loquens, ac eos commendans. Notus Bonifacius
eius immediatus successore Clemens V ad instantiam Cleri secularis

Vis constitutionem retractat in Concilio Vienneensi exprimens eadem
 modum, ac modo exhibuit S. D. N. Clemens XII, ut patet ex sua de
 tali, quae est Clementina Quidam De regulis: Ubi pro posita primum
constitutione Inter unctas Benedicti XI: Quod (inquit) quae, ut probat
efficitur, redum pari; ab auctore ipius operato, fructum non abulet;
quoniam discordia, pro qua sedanda proceperat, fomentum non
modicum ministravit: non eam omnino casantes, aliam a pro
fato Bonifacio editam, sacro approbante Concilio innovamus Et. In
omnino casatam, sine ulla exceptione constitutionem Inter Cunctas
Benedicti XI; quae namq postea innovata est: substante pro his,
decretali super Cathedram vi ad concilium Videntinense in
quo varius privilegia Predicatorum et minorum per illam concessa
moderata sunt. Et tamen adhuc postquam seu omnino casata
fuit, inserta fuit et collata in corpore iuris communis inter extra
gentes communes dit. De privilegiis, et consequenter tamq regula,
communis in ecclesia, non quidem quantum ad privilegia disiungend
et privilegiorum vide casatam, sed quantum ad doctrinalem, quod
continet, eo q in hoc ostenditur, q Romanus Synodus, quando ut
talis procedit, est vicarius Christi, Pastor et Doctor communis, q etiam
quando seu providentiam disposita in suis liberis depositionis ex
novi evangelicis reuerantur, sua libera semper dorant et
quantum quatenus sanctam doctrinam non patuntur reuo
cationem: ut deserte adnotatur in epigrapha huius cons.
reuerantur in editione Romana iuris Canonis regis Gregorii
XIII quodam Glossa etiam et adnotationes in extraneis inven
tas correcta, ut patet ex eius breui dat 1. Aprilis anno 1580, quod est
in lumine primi corrois, seu decreti Gratiani in concilio etiam postea
alibi editi ad exemplar Romanum. Sic enim legitur Inter extraneas
dat Predicatoribus et minoribus privilegia seu regula: Et licet in
reuerantur per Clement 2 De regulis, tamen notam depra in
ea reuerantur, quae non sunt reuerantur. Ad terminos ergo iuris consti
tutio omnino casata, et consequenter in eo posita, ut illi, in quorum
favorem fuit edita, eius usu, commodo, et effectu carere debere in
debetur; perinde ac si non emanasset, non enim effectus pari
constitudo posterior omnino casata, adhuc ex qualitate sui Conde
donis communis Pastoris et Doctoris revertit autoritatem, quatenus

Sicut in volumine...
 1297
 1298
 1299
 1300
 1301
 1302
 1303
 1304
 1305
 1306
 1307
 1308
 1309
 1310
 1311
 1312
 1313
 1314
 1315
 1316
 1317
 1318
 1319
 1320
 1321
 1322
 1323
 1324
 1325
 1326
 1327
 1328
 1329
 1330
 1331
 1332
 1333
 1334
 1335
 1336
 1337
 1338
 1339
 1340
 1341
 1342
 1343
 1344
 1345
 1346
 1347
 1348
 1349
 1350
 1351
 1352
 1353
 1354
 1355
 1356
 1357
 1358
 1359
 1360
 1361
 1362
 1363
 1364
 1365
 1366
 1367
 1368
 1369
 1370
 1371
 1372
 1373
 1374
 1375
 1376
 1377
 1378
 1379
 1380
 1381
 1382
 1383
 1384
 1385
 1386
 1387
 1388
 1389
 1390
 1391
 1392
 1393
 1394
 1395
 1396
 1397
 1398
 1399
 1400
 1401
 1402
 1403
 1404
 1405
 1406
 1407
 1408
 1409
 1410
 1411
 1412
 1413
 1414
 1415
 1416
 1417
 1418
 1419
 1420
 1421
 1422
 1423
 1424
 1425
 1426
 1427
 1428
 1429
 1430
 1431
 1432
 1433
 1434
 1435
 1436
 1437
 1438
 1439
 1440
 1441
 1442
 1443
 1444
 1445
 1446
 1447
 1448
 1449
 1450
 1451
 1452
 1453
 1454
 1455
 1456
 1457
 1458
 1459
 1460
 1461
 1462
 1463
 1464
 1465
 1466
 1467
 1468
 1469
 1470
 1471
 1472
 1473
 1474
 1475
 1476
 1477
 1478
 1479
 1480
 1481
 1482
 1483
 1484
 1485
 1486
 1487
 1488
 1489
 1490
 1491
 1492
 1493
 1494
 1495
 1496
 1497
 1498
 1499
 1500

doctrinam sanctorum. Quod si ergo (sub censura ecclesie) hoc dicitur
 de constitutione Preteritis, omnino cassata et reuocata. Debemus
 propter reuocationem carere eius uia, commodo, et effectu quoad
 privilegia de nouo per eam nobis comensa, item quoad omnia,
 in illo §. Et disciplinam quoque modo sanctorum: ut
 doctrinam, prout a disciplina dictam, sanctorum, manent in
 iuris communis. ~~Alia ergo ex constitutione reuocata
 non sunt amara vel calumniosa sedem Apostolicam, quia
 puncto doctrinae dicitur: hinc est quod hinc dicitur
 de §. reformet constitutionem Augustinus procedentem in man
 datis, nisi suo more demere omnino procedant ad prefata
 et fons doctrinae regulas non aduocantes, nec documentis
 causas doctrinae et hinc §. Aniam suo illi dat Ca
 autem, et absolute reuocatum est Breue Demianus proci, et
 doctrinam reuocatum.~~

Epistola §. 42

Denique magna reflexione uidetur de his illa clausula: et quod
 aliter graues spectat esse etiam contra eundem Pontificem Augustinum
 de his
 Quod ipse N. D. N. Clemens XII in posterioribus suis litteris Apostolicis
 in ipso exordio satis ostendit. Nam §. privilegium graduum concessum
 in hunc modum videtur ad disciplinam spectat, more uerba illius com
 reuocato meminit, dum illud innovat in constitutione Verbo Dei: et
 reuocationis illius non meminit nec in prefata constitutione Verbo Dei
 in Breui Apostolica procedente, dum in eodem laudem N. D. N. mandat
 antea calumnias contra doctrinam N. D. N. Augustini et Romae, ex qua
 na resultat contra Apostolicam Sedem: Et iterato iudicio congruo
 confirmat laudem delatas schola Thomistica circa suam sententiam
 de gratia ab intrinsecis efficiam, consonam uerbo Dei, de uerbo
 dictis Patrum, quam ex illis N. D. N. se hausisse commendabilem
 gloriatur: in hoc nomine plurimum consistunt laudem delatas hinc
 a Predecessoribus Clem XII et Benedicto XIII. Et hinc prefato reuocato
 doctrinam spectantia, quae extant in illa constitutione Preteritis
 uerbis, sed in eadem sententia, sine mentione reuocationis illius
 nonis splendens in nouissimis decretis N. D. N. Clementis XII:
 ratione, quod cum ad doctrinam spectant, minime reuocato, et
 delatas prout, ad hunc a nouatibus, ut reuocato, et ad regulas con

10. ex ipso artificio
fere eundem vide
fieri, qd sicut
exsa bona opera
voluit exprimere
motum iniqui
randi spem
predeterminatio
vera, ita exsa
cutionem, quod
est in peccato
voluit exprime
re motum quo
iniquitatur a me
schola, nempe
q per illam Deus
predeterminat et
etiam ad actionem
peccatam, seu peccatum.
Hoc, a quo
pervit ille foras,
et figura inmensa
a quidem, sed
ut diximus, utro
iter iniquitatis
vide schola, for
de iudicium, q
expressio, sic in
voluta, sed ex
nota, non item
alii: eo modo
quo iniquitatis ho
mines solent
pingere inmensa
so aucto, de quo
gloriantur sibi
soli fore peccatum
2. quid sit.

ut cum maiori
reflectioe proe
debet, et ma
xime
nomine huius
conventus

contra eius expressa determinationem. Est cum circa hanc sententiam non
saltem expresse deinde ecclesie laudante nostram scholam, et
ad vestrum tribunal hanc assertionem non adducimus.

Hic ex artificio, quo nota assertio ut prognata est contra
scholam, ita ut nulla vox in ea ad in hunc scopum referre ne
si diligenter inspicatur, eorum notare flura in hoc primo men
tus: in quo iam ipsa expressa et formalis verba exprimere videntur
inimicam contra scholam nostram, et omnes nos. Nam quoniam a
genuum sensus in illis verbis: qua parte spectat actiones graves: in
parte predeterminatio huius prout ab schola Dominicana et
nes graves? Ut amplius atrocissime invidia asper videmus
qua ut nostra schola sententia prognata, q Deus predetermi
le ad actiones graves? Altera, qua nobis imponitur, q auctor
tadesim esse genuinam mentem Othom. Quid nam
est actio grava, quam peccatum? Cum peccatum namq (ut
l. 2 q. 71 art 1 exprimit eius definitionem) nihil aliud est quam
humanus malus: seu qdem prout est actio ~~peccata~~ grava

no ergo, in qua aperte asserendo et vere, q est contra mentem
Othom, q Deus predeterminet ad actiones graves, in peccato
schola imponit q sententiam tamquam Othom, in q
ut Calumniam hanc, Damna expresse in Tridentino, et
pudica, ut modo etiam sui discipuli verecundantur in ea
Calumniam, et quaque per illum excurare pretendunt, tam q
communitate negantes eum esse auctorem peccati.

Deum deus conuincitur ut assertionis hoc n voluisse
imponere, sed per illa verba voluisse proponere q nostra schola au
re. Deum predeterminare ad actum peccati. Contra q reprobat
quidquid sit de eius mente interna, sibi Deo nota, et de qua
videtur, nisi prout exprimitur sensibilibus per verba aut facta,
eius verba deservimus vestro sacro tribunali, ab eius sapientia
fratissime prudentia efficacius expugnantur reme huius, quo
dama atrox calumnia in verbis extans propulserit: et de certis
disputationibus scholasticis sunt hactenus procedant. Profecto, si
notum, ut verbo, sui ob eius labilitatem magis debet inculcare
sed et in scriptis in libris publicis in Academia Salamancae propulsa
ita firmasset assertionem. Cum schola Dominicana prout
predeterminare ad bona opera, et hanc esse genuinam mentem
idem q etiam esse qua parte spectat actiones graves spectat

...monetur
...loco, ut
...dicitur, et
...quoniam
...dicitur
...ad
...quod
...delatus

287
Ex 1^a parte authoritatis, ad verum saeculum Tribunal deferretur
ut athenis inuicem schola Thomistica, ipsi qd Angelus Doctori,
eo qd ipsi imponeret haerem Caluianam: et fundens damquam
expressens ipsam Caluianam haerem, statuentem Deus esse
causam et authorem peccati. Nec ei excuratio admittenda eo inuen
tione, qd sol tantum voluerit auerere, qd Deus praedeterminat ad aucto
nem quae e in peccato, quae aucto est, qd tantum voluit auerere qd iuste
vit schola Thomistica: qd contra eum regeretur, vel debeat abrimi
re a tali assertionem, si vides Historias ignorabat, quibus sententia
in scholis laudabiliter propugnata a Thomisticis exprimitur, et distincta
ab illis quibus exprimitur haerem Caluianam: vel si Historiam
egit, per illas vides exprimit haerem: et ex verbis iudicaret vestrum
saeculum Tribunal animam quo cas proderit, nihil curand
de interueni amicus isti Deo nro. Idem dicimus de his Verbis,
quando vel ^{quid} aueritur a schola Thomistica sic proponitur Deus praedeter
minans ad auctores peccati. In quo inueniam ut gani est D. H. unde
videtur clu, quae eo modo, que nostra schola ponit Deum proprie causam auctoris.
Hic sunt, quae deprehendimus: et quae necesse non iudicando, cum
hoc verum praesens it, sed proponendo deferremus ad verum saeculum
Tribunal, eo quod videtur exprimere gloria, nostra schola Thomisti
ca depressura, imo grauitur iniuicem, cum ingrossura haerem Calui
niane in ultimis verbis, addendo qm talen haerem dicimus Thomisti
demon libris Thomistici ex pluribus capitulis: et promouita ac firmata
ita calumniarum nouarum contra constitutionem vniuersitatis: ex
sua specie propositiva librum et contentioem in publicis disputa
tionibus voce habitis, ubi facilius feruescit ira calore disputationis
quam scripto. Deferimus etiam ad verum Tribunal illam assertionem
libri supra inueniat, qui inscribitur Caducius, et prodat publici ve
nalis, quatenus ait credi posse, et liquido probare, qd Bruce demeras
pauit est reuocatum per constitutionem Romanus Pontifex: qd contrarium
Thomistici libris posterioribus N. O. N. Clementis XII: et qd fuerit calum
nias haereticorum contra eadem Thomisticum, ut aliquantulum anterman
testare curauimus in precedentibus, quod et nos libenter vestro
iudicio et ceteris subiunctis, a praesentissime reuerentia ac iustitia
sua vestra reverentia exequentes obsequium in amplexibus et pacem per
admirationem iustitia. Deus optimus maximus Vobis ac illius personam
vestram non solum semper colat, sed etiam in gloriam sua nominis difundat. Cas
nos comendat. I. Stefanus Tabernaculum athenis. Vobis. Sic.

Vnde et in summo concilio Tridentino. De Sacramentis. Cap. 1. ubi dicitur. Quod si quis dixerit. Quod in hoc sacramento non est veritas. Anathema sit.

Vnde et in summo concilio Tridentino. De Sacramentis. Cap. 1. ubi dicitur. Quod si quis dixerit. Quod in hoc sacramento non est veritas. Anathema sit.

se volens ostendere
Hologram catholici
cum (quod est verum
non ex hujusmodi
omnes hereticis
affertant) et ipse
stantem ad scho
Catholiceam
Catholicam, licet
non ad Romanam
cui tamen in 1564
academia
velit servare
honorem scholasticum
in verbi
in verbi ad
vnde formam
pro dicitur spectan
ritus

Porro ut dicta ex propria magis clarescant glacet
asseruntur. Vt sub eadem verborum figura, ~~proponitur~~ applicatio
materialis, licet pro eadem, tam quantum ad causam quam
eras distante ab ea quam in presenti versamus. Proponitur
sicut et in precedentibus proposita si plura sumpta ex doctrina
licet contra hereticos, cum debita proportione, et talis semper
veritas debita Doctoribus catholicis, sicut de Potho sacra
Iesu, cum quibus modo supra et ipsi conveniunt assertionibus
verbo Tribunali deferimus: et deinde graviter ea methodo
Doctores scholasticos catholicos contra verbo quam scripto etiam
quendum contra sententias opinabiles probabiliter defensas
Academici catholici, adaptant ex vi forme de iure, quod
contra hereticos formaverunt Patres antiqui Ecclesie. Ad
sensum proponimus applicatam figuram verborum assertionis

proponimus ergo, quod aliqui ex Calvinistis ad impugnandum
sententiam sancte Romane Ecclesie, sic formaverunt Hereses, et in eis
asseruntur distributas per res assertiones, in quarum quinque
vel prout graviter doctrinas in quibus ipse et sui conveniunt
licet: vel graviter aliquam vel aliquas opinabiles doctrinas
et tandem assertionem ipsam proponunt sub sequenti figura.

Sapientissima autem et gravissima Romana schola in
Christi opere operato statuit ab intrinseco, seu natura
habens ve intrinsecam connexionem cum effectu: quod
sacramentum penitentiae vocant. Statutum in super a
vni hoc sacramentum penitentiae cum debita dispositione
essentially a gratia iustificante inseparabile, ~~et~~ ita ut
sacramento sicposito, impossibile sit, creaturam non
cari: nec tamen in potestate creature etiam liberam esse
nam interivorem necessariam ad debitam receptionem
sacramenti vel acquirere, vel eius gratiam experientiam
illa siquidem ita est extra creature potestatem, ut
ad sui gratiam experientiam pendat a merito Dei arbitrio
sacramentum hoc penitentiae, quod alij ita statuerunt, ut
aliquo Dei saltem initiale non sit efficax ad iustificandum
sicuti quibus aliqui defensores, vel ut cum sola abstractione
ve servata sit efficax, ut communiter eam ~~recedunt~~
ant, ~~moderantur~~ eiusdem illusterrima schola Doctorum
ipsi esse penitentiam Divini Doctoris mentem. Sed vero non
divinum ipsum, et sanctissimam scholasticam, et magis omnium
veniantes, e contra geramus, tale sacramentum penitentiae

288
Et iudicave auctoritate de germano tenore suorum decretorum, cum
nostro ut ille humiliter obtemperare] quod per laudatam constitutio-
nem Romanus Pontifex, retractata et reuocata sunt quodcumque ad illi-
citanam spectantia in constitutione Gregorius etiam in illo §. 91: sed cum
ut expresse edixit idem P. P. Clemens XII in suo Breui: Cum iuris
accepimus, sua mens in illa moderatione, fuerit praeiudice reuocare consti-
tutionem Gregorius ad terminos iuris: Et iuris eulicis ut, qd deue-
da spectantia ad doctrinam non habeantur retractationem, quantum
ad hoc ille §. 91 non est reuocatus: et multo minus reuocatum est Breui
Clemens praesens

Affirmo exemplo res facti manifesta. Auctoritatem Cleri se-
culari ~~retractata~~ promulgavit Bonifacius VIII

